

ΕΑΑΚ Πάτρας σε ΑΕΙ-ΤΕΙ

Το τελευταίο διάστημα μια άκρως προβληματική κατάσταση εξελίσσεται στο τμήμα της Διοίκησης επιχειρήσεων του Πανεπιστημίου Πατρών. **Συγκεκριμένα, η γενική συνέλευση του τμήματος αποφάσισε ομόφωνα τον αποκλεισμό από την εξεταστική του Σεπτεμβρίου 106 φοιτητών επειδή αντέγραφαν ασκήσεις σε ένα συγκεκριμένο μάθημα.** Πριν βγάλουμε όμως συμπεράσματα καλό, θα ήταν να δώσουμε και μια σημασία στο γιατί εμφανίζονται τέτοια φαινόμενα και ποιοι εμπλέκονται μέσα σε αυτά.

Τα τελευταία χρόνια, η καταστροφική πολιτική που εφαρμόζουν κυβερνήσεις και ΕΕ διαμορφώνει μια ασφυκτική κατάσταση για τους περισσότερους φοιτητές και τις οικογένειές τους.

Ακόμη, η μεγάλη ανεργία που επικρατεί, το τσάκισμα της εργασιακής προοπτικής, η ανάγκη για εργαζομένους-λάστιχο, οδηγούν στην πλήρη υποβάθμιση των πτυχίων μας με ένα παράλληλο και αέναο «κυνήγι» δεξιοτήτων - πιστοποιήσεων (δια βίου μάθηση).

Τα παραπάνω έχουν σαν αποτέλεσμα μια «λυκειακή» αντιμετώπιση των φοιτητικών χρόνων, αφού η απόκτηση του πτυχίου πρέπει να γίνει όσο πιο γρήγορα γίνεται και με όποιο τρόπο γίνεται. **Εδώ εντοπίζεται και ο ρόλος των καθεστωτικών παρατάξεων ΔΑΠ-ΠΑΣΠ που ενώ στηρίζουν ανέκαθεν όλες αυτές τις πολιτικές που μας έφεραν σε αυτή την κατάσταση, τώρα έρχονται να την εκμεταλλευτούν και πατώντας σε όλα τα παραπάνω στήνουν κυκλώματα εμπορίας σημειώσεων, ασκήσεων και θεμάτων με αντάλλαγμα ψήφους** (άλλωστε δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι οι συγκεκριμένες ασκήσεις παραδόθηκαν κοντά στην εκλογική περίοδο).

Για αυτό δεν μπορούμε προφανώς να παραβλέψουμε τη στάση των καθεστωτικών παρατάξεων ΔΑΠ-ΠΑΣΠ που ξαφνικά ξεχνούν όλες τις δήθεν “αξίες” που μέχρι τώρα προέβαλλαν απο κοινού με καθηγητές και πρυτάνεις (πάντα βάσει των όσων προβλέπει η εκπαιδευτική αναδιάρθρωση) όπως “αξιοκρατία”, “αριστεία” κλπ κλπ ζητώντας ελάφρυνση της εξοντωτικής ποινής που επιβλήθηκε στους φοιτητές.

Συγκεκριμένα, σε κεντρική ανακοίνωσή της η ΔΑΠ προφανώς στέκεται αποκλειστικά στην τιμωρία που επιβλήθηκε από το τμήμα της Διοίκησης, αλλά δεν λέει κουβέντα για όλα αυτά που «ο κόσμος έχει τούμπανο». Δηλαδή ότι τόσο η ΔΑΠ όσο και η ΠΑΣΠ εμπλέκονται σε **ένα σκληρό δίκτυο πελατειακών σχέσεων εντός-εκτός πανεπιστημίου που περιλαμβάνει από «δωρεάν» σημειώσεις, σχέσεις με μεγαλοκαθηγητάδες, μάντζερ και μπράβους, μέχρι και εύρεση εργασίας σε μπαρ και καφετέριες.**

Κι όμως καμία από τις κατάπτυστες ανακοινώσεις της ΔΑΠ δεν μπορεί να “την βγάλει καθαρή” όταν οι ψηφοθηρικοί μηχανισμοί που τόσο αυτή όσο και η ΠΑΣΠ έχουν δημιουργήσει σε τμήματα όπως η Διοίκηση βγαίνουν στη φόρα! Σίγουρα δε την γλυτώνει ούτε **η άμεση παρέμβαση ΟΝΝΕΔ-ΝΔ**, στην κατά τα άλλα «ανεξάρτητη» παράταξη που υιοθετεί χρόνια τώρα στις σχολές την αντιδραστική νεοφιλελεύθερη ατζέντα του πολιτικού της εκφραστή.

Αυτό είναι που απασχολεί την ΔΑΠ -ακριβώς επειδή σε τέτοιους μηχανισμούς βασίζεται η «πρωτιά» της

στις κάλπες- και όχι βέβαια το εντεινόμενο πλαίσιο εντατικοποίησης και αυταρχικής λειτουργίας του πανεπιστημίου, το οποίο κάθε φορά που τίθεται στην συζήτηση των φοιτητικών συλλόγων η γαλάζια νεολαία δεν δείχνει να συγκινείται και ιδιαίτερα. Τις περισσότερες φορές μάλιστα συντάσσεται με αυτό το πλαίσιο, όπως επαναλαμβανόμενα αποδεικνύει (διώξεις φοιτητών στην Ξάνθη από φασίστα καθηγητή, ξυλοδαρμός φοιτητή από καθηγητή στο Πάντειο πανεπιστήμιο, κ.α).

Πέρα από την εργαλειακή παρουσίαση των γεγονότων, η ΔΑΠ στην ανακοίνωσή της θυμήθηκε ότι υπάρχουν και προβλήματα, ότι οι φοιτητές δεν τα βγάζουν πέρα, θυμήθηκε την γενιά μας με λίγα λόγια. Το να μιλά για αυτά η ΔΑΠ ως ένα από τα βασικά στηρίγματα της πολιτικής που μας βυθίζει στην φτώχεια και την ανεργία είναι τραγωδία ή μάλλον καλύτερα φάρσα. «Αδικία είναι να σου γκρεμίζουν τα όνειρα που φτιάχνεις» μας λένε. **Τι ειρωνεία! Ας το πούν στα 300.000 παιδιά που κατέφυγαν στην εξωτερικό μήπως και καταφέρουν να ζήσουν με στοιχειώδη αξιοπρέπεια, θύματα της ευρω-μνημονιακής λαίλαπας που τόσο ενεργητικά στηρίζει η γαλάζια νεολαία.**

Θυμήθηκαν τα «σκληρά έξοδα διαβίωσης» για την πλειοψηφία των φοιτητών, ενώ είναι οι ίδιοι άνθρωποι που προτείνουν και υπερασπίζονται τις ιδιωτικές εστίες, τις επιχειρήσεις μέσα στις σχολές, την ιδιωτική πρωτοβουλία.

Παράλληλα η απόφαση του τμήματος να μην αφήσει τους φοιτητές να δώσουν εξεταστική δεν λύνει το πρόβλημα. Δεν είναι τυχαίο πως κοινός τόπος των ανακοινώσεων υπουργείου-καθεστωτικών παρατάξεων-τμήματος είναι ότι το «γράμμα το νόμου» θα εφαρμοστεί. Το πλαίσιο που προβλέπουν οι εσωτερικοί κανονισμοί των σχολών συντηρεί μια κατάσταση με πειθαρχικά και ποινές για όποιον φοιτητή/-τρια παρεκκλίνει από τα ασφυκτικά πρότυπα λειτουργίας των σχολών, και στοχεύουν στη βαθύτερη καταστολή του φοιτητικού κινήματος και εντατικοποίησης των ρυθμών σπουδών.

Εν τέλει, απάντηση δε θα δοθεί μέσα από ποινές που κάνουν το πανεπιστήμιο ένα αυταρχικό κάτεργο ούτε προφανώς από τις ΠΑΣΠ - ΔΑΠ και κάθε αντιδραστική δύναμη στις σχολές που προτάσσουν τον κανιβαλισμό και τον ατομικό δρόμο. **Αντίθετα, βρίσκεται στο χτίσιμο βαθύτερων δεσμών αλληλεγγύης, στο συλλογικό διάβασμα, στο ζωντάνεμα και στην ανασυγκρότηση των συλλόγων με τρόπο που θα μπορεί καλύπτει το σύνολο των αναγκών της σπουδάζουσας νεολαίας. Η γενιά μας, αν θέλει να ζήσει καλύτερα εντός και εκτός πανεπιστημίου θα πρέπει να παλέψει.** Να παλέψει απέναντι στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, στη κυβέρνηση και το νέο νόμο Γαβρόγλου, θέτοντας τους δικούς της όρους για το πως θέλει να σπουδάξει, να ζει.

Κόντρα στη διάλυση των πτυχίων και των σπουδών μας, το φοιτητικό κίνημα να βγεί μπροστά, για δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση για όλους, για μόνιμη και σταθερή δουλειά, για ζωή με ελευθερίες.

ΕΑΑΚ Πάτρας σε ΑΕΙ-ΤΕΙ